

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/48623 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 25 april 2007 in
het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 april 2007, verzonden op 26 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

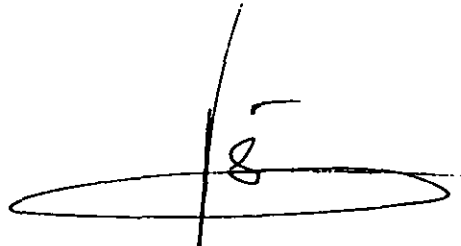
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juni 2007

154

Verzonden: **11 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

ONTVANGEN 27 APR. 2007

11

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/48623

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 25 april 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Sierra Leone,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde mr. J.M. Landsman,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde D.A.M. van der Heijden.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluit van 11 september 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 8 februari 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door mr. M.A.C. Siemerink, kantoorgenoot van eisers gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is of het besluit van 11 september 2006 in rechte stand kan houden.

2. De rechtbank gaat bij de beantwoording van deze vraag uit van de volgende feiten. Eiser heeft op 1 februari 2001 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000 ingediend. Bij besluit van

AWB 06/48623

2

13 augustus 2002 heeft verweerder eiser met ingang van 1 juni 2001 een vergunning verleend op grond van artikel 29, eerste lid onder d, van de Vreemdelingenwet, geldend tot 1 juni 2004. Vervolgens heeft eiser tegen de vastgestelde ingangsdatum van de verleende vergunning beroep ingesteld op 30 september 2002. Bij uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (AWB 02/68298) van 18 maart 2004 is het beroep ongegrond verklaard. Inmiddels is de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van eiser op 1 juni 2004 verlopen. Op 30 maart 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, welke aanvraag verweerder bij besluit van 11 september 2006 heeft afgewezen.

3. Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd kan ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 worden afgewezen indien zich, op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

4. Ingevolge artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden afgewezen, indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is komen te vervallen.

5. De rechtbank stelt vast dat eiser geen grieven heeft gericht tegen de beëindiging door verweerder, op 16 september 2002, van het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Sierra Leone, welke beëindiging door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State bij uitspraak van 26 februari 2003 (JV 2003/140) is gesanctioneerd. Dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat gezien de huidige situatie de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te vervallen, is derhalve niet in geschil.

6. Vervolgens is de vraag aan de orde of eiser aannemelijk heeft gemaakt dat hij ten tijde van de verlening van de vergunning voor bepaalde tijd in aanmerking zou zijn gekomen voor verlening van een verblijfsvergunning op een van de andere in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000, genoemde inwilligingsgronden. Daartoe overweegt de rechtbank als volgt.

7. Ter onderbouwing van zijn aanvraag en beroep heeft eiser - kort samengevat - het volgende aangevoerd.

Eiser werd gezocht door de Kamajor van de SLPP wegens deelname aan demonstraties. Hij werd verder gevangengenomen door rebellen die hem een militaire training gaven. Naderhand werd hij door de rebellen opgesloten op de verdenking medewerking te hebben verleend aan Ecomog.

8. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast, indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze

AWB 06/48623

3

documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden gezien.

9. In dit verband werpt verweerder eiser tegen dat hij geen reisdocumenten heeft overgelegd die zijn verklaring omtrent de door hem afgelegde reisroute onderbouwen. Volgens verweerder is het bovendien niet aannemelijk dat eiser geen enkel indicatief bewijs van de reis heeft kunnen overleggen, noch in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de door hem afgelegde reisroute te geven. Zo wist eiser niet te vertellen in welke plaats er een tussenlanding was gemaakt tijdens de reis van Sierra Leone naar Nederland, of wat de naam van de luchthaven was waar die tussenlanding werd gemaakt. De verklaring van eiser dat hij dit wel had gevraagd aan de reisagent, maar dat hem toen duidelijk werd gemaakt dat hij niets mocht vragen, doet hier volgens verweerder niet aan af. Immers, eiser heeft ook verklaard dat hij na deze tussenlanding op een onbekende luchthaven samen met de reisagent het vliegveld had verlaten om te gaan winkelen. Volgens verweerder mag dan ook worden aangenomen dat eiser tijdens dit uitstapje op enig moment zelf heeft kunnen waarnemen in welke plaats of in welk land hij zich op dat moment bevond. Daarnaast heeft eiser geen gedetailleerde informatie gegeven over deze vliegreis. Van iemand die stelt dat hij van Sierra Leone per vliegtuig via een onbekend land naar Nederland is gereisd, mag volgens verweerder worden verwacht dat hij daartoe in staat is. Nu eiser niet in staat is gebleken zijn gestelde vliegreis met verklaringen aannemelijk te maken, wordt er door verweerder geen geloof gehecht aan de wijze waarop eiser stelt te hebben gereisd. Derhalve wordt het ontbreken van reisdocumenten, die normaliter nodig zijn voor een reis van Sierra Leone naar Nederland, aan eiser toegerekend.

10. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het ontbreken van reisdocumenten eiser is toe te rekenen en er derhalve op voorhand twijfel is ontstaan aan de oprechtheid van eiser en afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van diens asielrelaas. Dat eiser na bijna vijf jaar geen bewijs van zijn reis meer kan overleggen, leidt niet tot een ander oordeel, nu de desbetreffende informatie reeds ten tijde van de eerste aanvraag diende te worden verschaft.

11. Verder heeft verweerder eiser tegengeworpen dat hij bevreesdheidwekkende, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, waardoor aan zijn relaas positieve overtuigingskracht ontbreekt. Zo heeft eiser verklaard dat zijn naam voorkwam op een lijst van mensen die hadden deelgenomen aan demonstraties gericht tegen de Ecomog-interventie, die was opgesteld door Radiostation 98.1 en dat de Kamajors c.q. de Sierraleoonse autoriteiten aan de hand van die lijst naar hem op zoek waren. Uit de verklaringen van eiser hierover kan volgens verweerder evenwel worden opgemaakt dat hij dit enkel baseert op eigen vermoedens. Nu eiser niet in staat is gebleken om voornoemde verklaring anderszins te onderbouwen met objectieve en verifieerbare feiten of omstandigheden, hecht verweerder hieraan geen geloof. De eigen verklaring van eiser dat hij zijn naam verschillende keren had gehoord op de radio, doet hier volgens verweerder niet aan af. Hetzelfde geldt met betrekking tot eisers verklaring dat de Kamajors bij hem thuis waren geweest en zijn huis in brand hadden gestoken. Eiser heeft dit eveneens slechts van anderen vernomen. Eiser heeft voorts verklaard dat hij nadat de Kamajors bij hem thuis waren geweest, is gevlucht naar een vluchtelingenkamp in een gebied genaamd Clayfactory. Eiser is echter niet in staat gebleken om te vertellen door welke organisatie dit kamp werd beheerd, hetgeen verweerder niet geloofwaardig acht omdat eiser daar, naar zijn zeggen, acht of negen maanden heeft verbleven. De verklaring van eiser dat

AWB 06/48623

4

hij zich niet als bewoner had geregistreerd in dit kamp volgt verweerder niet, nu hij eerder had gesteld op de vlucht te zijn geweest voor de Kamajors en daarom zijn toevlucht tot een vluchtelingenkamp te hebben gezocht. Verweerder acht het daarom niet geloofwaardig dat eiser zich niet terstond als hulpzoekende heeft gemeld.

12. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat verweerder met het voorgaande - in onderlinge samenhang bezien - voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig te achten. De rechtbank is niet gebleken dat verweerder bij de beoordeling van eisers relaas niet zorgvuldig te werk is gegaan. Bovendien is verweerders standpunt over de geloofwaardigheid van het relaas voldoende gemotiveerd.

13. Aangaande eisers beroep op verweerders inherente afwijkingsbevoegdheid als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, omdat eiser meer dan 2,5 jaar in afwachting van het besluit in onzekerheid zou hebben verkeerd, overweegt de rechtbank dat dit beroep alleen al niet kan slagen omdat eiser niet heeft aangegeven van welke beleidsbepaling verweerder in zijn visie had moeten afwijken. Eiser had overigens tegen het niet tijdig beslissen door verweerder een rechtsmiddel kunnen aanwenden, welke mogelijkheid eiser echter niet heeft benut. Het eerst ter zitting gedane beroep op het beleid inzake schrijnende gevallen in het kader van de zogenoemde "14/1-brief" acht de rechtbank tardief en valt daarmee buiten het bestek van deze procedure.

14. Gezien het voorgaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

15. Het beroep is derhalve ongegrond.

16. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/48623

5

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. D.J. de Lange, rechter, en uitgesproken in het openbaar in
tegenwoordigheid van drs. W. Smeding als griffier op 25 april 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Herogenbosch

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 26 APR. 2007

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Spinhuiswal 2
5211 JG 'S-HERTOGENBOSCH
Postbus 1308
5200 BJ 'S-HERTOGENBOSCH
tel. 073 - 6158800
fax 073 - 6158809
www.rechtsbijstandasiel.nl

mw mr C.C.H.M. Backerra
advocaat

mw mr S.E.B. den Boer
advocaat

mw mr H.W. Costermans
jurist

mw mr I. van den Elshout
advocaat

mw mr E.L. Garnett
advocaat

drs J.W. de Haan
jurist

mw mr J.M. Landsman
jurist

mw mr M.A.C. Siemerink
jurist

mw mr A.A. Douw
jurist

mr. A.F.J. Lemmens
jurist

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
2887 B	14 MEI 2007
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

hoger beroepschrift inclusief grieven

'S-HERTOGENBOSCH, 14 mei 2007

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit :Sierraleoonse
IND-nummer :0101.30.2099
Proc.nummer :AWB 06/48623
Ons kenmerk :ML / ML / 0503399

Geachte heer, mevrouw,

Appellant, geboren op van Sierraleoonse nationaliteit en voor deze zaak woonplaats kiezende ten kantore van mr J.M. Landsman, juriste bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel Nederland (SRA), kantoorhoudende aan de Spinhuiswal 2, Postbus 1308, 5200 BJ 's-Hertogenbosch dient hierbij een hoger beroepschrift in. Mr. J.M. Landsman is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep, met recht van substitutie.

De schriftelijke volmacht wordt hierbij overgelegd (bijlage 1).

Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten ten laste dienen te worden gebracht van de rekening courant van de SRA die is geopend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak.

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Hertogenbosch van 25 april 2007, verzonden op 26 april 2007 en ontvangen op 27 april 2007 (AWB 06/48623) waarin deze het beroep van appellant ongegrond verklaart. Een afschrift van de aangevallen uitspraak wordt hierbij overgelegd (bijlage 2).

De grieven

Onderstaande grieven richten zich tegen een aantal overwegingen uit bovenvermelde uitspraak. Per grief zal worden aangegeven tegen welke overweging deze is gericht.

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dordengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Grief 1

Deze grief richt zich tegen de overweging 12:

"Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat verweerder met het voorgaande – in onderling samenhang bezien – voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om het asielrelaas van eiser ongelooftwaardig te achten. De rechtbank is niet gebleken dat verweerder bij beoordeling van eisers relaas niet zorgvuldig te werk is gegaan. Bovendien is verweerders standpunt over de geloofwaardigheid van het relaas voldoende gemotiveerd."

Hierbij miskent de rechtbank het gestelde in de beschikking dat verweerder niet twijfelt aan het verblijf van appellant bij de rebellen. De beschikking wordt hierbij overgelegd (bijlage 3). Het gaat om de volgende overweging hieruit:

"Voorts wordt overwogen, dat betrokkene ten aanzien van zijn verklaringen over zijn verblijf bij de rebellen, ondanks al het voorgaande, het voordeel van de twijfel gegeven is."

In dit verband miskent de rechtbank ook het gestelde onder punt 2.13, alinea 3 van het verweerschrift (bijlage 4)

Toelichting

De rechtbank heeft het totale relaas van appellant ten onrechte als ongelooftwaardig aangemerkt, terwijl verweerder slechts een deel van het relaas, namelijk ten aanzien van de vrees van appellant te worden vervolgd door de Kamajors en de autoriteiten, vanwege zijn deelname aan de demonstratie en betrokkenheid bij de AFRC ongelooftwaardig acht.

De rechtbank heeft dan ook ten onrechte het totale asielrelaas marginaal getoetst en zich ten onrechte onthouden van een volle toets ten aanzien van het door appellant betwiste standpunt van verweerder in de bestreden dat appellant slechts slachtoffer is geworden van de algemene situatie in Sierra Leone. Verweerder twijfelt immers volstrekt niet aan het gedwongen verblijf van appellant bij de rebellen.

Hierdoor heeft de rechtbank ten onrechte niet getoetst of de afwijzing van verweerder dat appellant niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 lid 1 aanhef en onder a, b dan wel c Vw, voldoet aan de vereisten van artikelen 3:2 en 3:46 AVB.

Appellant meent dat verweerder ten onrechte van oordeel is dat hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 lid 1 aanhef en onder a, b, dan wel c Vw. Hij heeft dit oordeel van verweerder in beroep gemotiveerd bestreden.

Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het beroep gegrond te verklaren en de beschikking van verweerder te vernietigen.

Voorts verzoekt appellant u verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mw. mr. J.M. Landsman
bevoegd gezagde